

«TAJNI ŽIVOT»

kratke proze

«Area», Zagreb, 1998

Marina Šur-Puhlovski

ZAKLJUČANA PRIČA

Na groblju, visoko nad selom, susretoh vrlo starog čovjeka koji se s brda spuštao u dolinu. Stari se kretao uz pomoć dvaju štapova koje je bacakao na obje strane, jedva pomičući noge.

Ima četiri godine kako su mi popustile noge - rekao je, približivši mi se, kao da smo se od prije poznavali.

Začudih se da s takvim nogama uopće silazi u selo; put je bio strm i razrovan, pri silasku se na nekim dijelovima trebalo držati za grmlje.

Tada mi starac reče da ide u selo dati napraviti ključ.

- Pa zar nemate nikoga da to učini umjesto vas? - upitala sam ga.

- Moja žena - odgovori - kaže da sam ja izgubio ključ, pa ja i moram po njega.

Pomislila sam kako je čudno da starca koji jedva hoda tjeraju po ključ... No možda, nagađam, i žena jedva hoda, a netko mora dati napraviti ključ; valjda onaj koji je kriv što ga nema.

Starčić je bio mršav, košulja mu je straga bila izvučena iz hlača, sve je na njemu bilo odrpano kao da mu je odjeću netko izrezuckao nožem.

- Tamo dolje je spomenik domobranima strijeljanima u ratu - rekao mi je. - Vidjet ćete kad siđemo. Ja sam bio domobran. Ali pobjegao sam iz vojske, radi žene. Bio sam s njom dva mjeseca, a onda su me strpali u zatvor. Ali dobro mi je bilo. Vani se pucalo, a ja sam dobro jeo.

Htjela sam ga upitati je li iz vojske pobjegao zbog one iste žene koja ga upravo šalje po ključ, no starac je već toliko odmakao u svome pripovijedanju da je bilo nemoguće vraćati se na staro.

I tako je ta priča za mene ostala zauvijek zaključanom.